

Kāpēc apkārt tik daudz nejaukā...

Date: 13 aprīlis, 2026 | **Author:** Kristīne Om Shanti

Tāpēc, ka tik pat daudz nepatīkamā mēs slēpjam paši sevī.

Cilvēki atsakās atzīt sevī esošo negatīvismu un tik ļoti ir ierasts dzīvot pozitīvā pasaulē.

Tā mēs visi šodien...tik smaidīgi un laimīgi sociālā vidē, ka šķiet visapkārt būtu jāvalda tikai skaistumam, mieram un harmonijai.

Taču, kā tas nākas, ka pastāvīgi ir redzama cilvēku nežēlība, iekšēji un ārēji kari..

Cilvēki iet uz Dievnamu, bet iznākot nospļaujas uz ielas...iznāk no jogas nodarbības un pie vīna glāzes aprunā vīru..atbrauc no retrīta un ar visiem saviem radiem sastrīdas...atbrauc no Svētceļojuma un pamet ģimeni, jo tā "velkot uz leju".

Cik daudz aplamību aizslēptas aiz izgreznotiem aizslietņiem. Garīgums atdalīts no realitātes nav nekāds sirds telpas garīgums. Tā ir melošana sev. Ja Dievs zinātu, cik daudz gabalos cilvēks viņu ir sadalījis un cik daudz naida tur viens uz otru dēļ citā vārdā nosaukta Dieva..

Caur sociālajiem tīkliem tik uzskatāmi ir redzams tas, ar kādu saturu ir piepildīti cilvēki.

Pašiem nesaprotot, ka tiek tīšuprāt izprovocēti un negatīvām emocijām, cilvēki met ārā tik daudz žulti un negatīvismu, bet sapņo pretim saņemt ko? – dzīvot skaistā, harmoniskā pasaulē un justies laimīgi, veseli, dzīvot labklājībā un mīlestībā?

Mēs mocāmies un pārdzīvojam par nespēju dabūt tos pašus rezultātus (māju, naudu, sekotājus, attiecības, statusu..) kuri ir kādam citam, bet absolūti nepārdzīvojam par to, kādi negatīvie stāvokļi mūs vada..kādas sajūtas dzīvojam.

Cilvēks negrib uzņemties atbildību par sevi, bet izvēlas cīnīties ar citiem. Tā naid, greizsirdība, skaudība tik aug un klusi vairojas.

Mēs kļūstam arvien veiksmīgāki, populārāki, skaistāki un tik pat neapmierināti.

Cilvēki atsakās ieraudzīt to, cik daudz naida, agresijas, dusmas patiesībā nēsā katrs sevī, cik liela nepieņemšana un lepnība valda pār prātiem, cik daudz principu un kategorisma ir pašos, taču grib dzīvot skaistā pasaulē.

Tiešām cilvēki domā, ka viss melnais, netīrais un negatīvais dzima pats no sevis?

Cik daudz ir to cilvēku, kuri pamostas no rīta ar neapmierinātību, pretenzijām, dusmām, bet neatļaujas

Source:<https://omshanti.life/kapec-apkart-tik-daudz-nejauka/>

ievilkt elpu, pabūt pārdomās, sajust savas neapmierinātības cēloņus un uzņemties atbildību, ko ar savu slikto pašsajūtu iesākt..kā ko mainīt savā dzīvē.

Tā vietā ar to visu vezumu cilvēks satiekas ar bērniem, iemāca bērnus tāpat justies un uztvert pasauli, tad pārmet daļu atbildības uz partneri, tālāk to visu vezumu nes katrs uz savu darbu, kur indē viens otru visas dienas garumā katrs ar savu negatīvismu, tad dodas uz veikalu un mājās. Un tā mēs sējam un sējam un sējam...bet gaidām maijpuķītes.

Mēs neesam iemācījušies vienkārši uzņemties atbildību par to, ko katrs sevī nēsājam, jūtam, pārdzīvojam, izdzīvojam, baidāmies..

Mēs neizšķirojam mājās “savus atkritumus” un dodamies pie visiem un ar tiem dalāmies.

Ārēji skaisti un smaržīgi, bet enerģētiski tik raibi un dažādi.

Nav nekā slihta tajā faktā, ka caur mums ik mirklī plūst dažnedažādi stāvokļi, sajūtas, emocijas. Tas mūs dara dzīvus. Nav nekā slihta dusmās un agresijā, sliktums parādās tai mirklī, kad mēs šīs sajūtas pavēršam pret kādu vai tad, kad sākam apsiest savu patieso dabu.

Sliktums sākas mirklī, kad esam tik ļoti atdalījušies no sevis, ka savos stāvokļos un emocijās vainojam citus cilvēkus...

Nav iespējams, ka kāds brīnumdaris vienkārši vienu dien piezvanīs pie durvīm un pajautās: hei, Tu nevēlies, ka es izdziedinu Tavu sirdi?

Es redzu, ka Tu staigā drūms, nelaimīgs, varbūt Tu vēlies izrunāties un saprast, kas notiek Tevī, kas Tevi apbēdina, sadusmo? Varbūt Tu vēlies sevi atbrīvot no bērnībā sakrātā aizvainojuma, vilšanās, skumjām, atgrūšanas un vientulības sajūtas un atgūt sirdsmieru, piedošanu, viegluma sajūtu?

Vai Tu vēlies izrunāt un izprast attiecībās neizrunāto rūgtumu?

Tu dikti slimo, varbūt vēlies ieskatīties, ar kurām domām vai veciem pārszīvojumiem Tu ieaicini savā ķermenī slimības?

Varbūt Tu vēlies saprast, kuras neizsāpētās un neizreaģētās emocijas pastāvīgi cenšas valdīt pār Tavu noskaņojumu, lēmumiem, ietekmē attieksmi un komunikāciju ar citiem cilvēkiem?

Varbūt Tu gribi saprast bailes un trauksmi, kuru nēsā sevī, lai no tā atbrīvotos?

Varbūt Tu vēlies sākt uzņemties atbildību pār savu dzīvi? Neatnāks. Tam jābūt ir Tavam apzinātam lēmumam sākt pašam meklēt cilvēkus, informāciju un velmi mainīt kaut ko savā dzīvē. Tikai iekšējas izmaiņas nes ārējas izmaiņas.

Bet tas nenotiek, negribas taču sevī rakāties. Tas nav ērti – skatīties savos “netīrumos”.

Un cilvēki staigā ar savām traumām kabatā un pastāvīgi ievaino viens otru. Vaino, uzbrūk, kritizē, aprunā, nosoda, piekauj, nolād – tas viss ir iekšējo sāpju ārējais kliegziens.

Mēs esam pilni pretestību, milzīgas apspiestas agresijas, noliegumu, kritikas, nenovīdības, sāncensības, greizsirdības, skaudības, bet gribam apkārt redzēt laimīgus cilvēkus, brīnišķīgu un sakārtotu savu dzīvi, izcilu veselību, turību, laimi, mīlestību.

Un dusmojamies dusmojamies dusmojamies ik reiz, kad kaut ko no tā atkal negūstam, kad kaut kas nenotiek pēc iecerētā plāna vai noiet greizi. Agresija atkal aug un vairojas, ienaidnieki vairojas, nepatika pret dzīvi aug.

Tik viegli ir būt pretenzijās, dusmoties, vainot un burbuļot un tik grūti ir paskatīties spogulī..no kurienes aug viss negatīvais, kas ieskauj paša dzīvi. Kamēr par daudz ir negatīvā vezuma sirdī, vieglumam nav vietas, kur ienākt.

Šobrīd uuuuuu, viss tiek nolikts kā uz delnas. Pilnīgi visur un it visā. Šobrīd ļoti aktīvi viss iekšējais cilvēka sastāvs tiek izlikts kā uz paplātes. Viens otra melnumus varam aplūkot un paši savējos arī vairāk noslēpt nevaram. Citādāk arī nebūs. Nekad.

Gribam to vai nē, – cilvēks nespēs vairāk dzīvot duālo dzīvi – uz āru demonstrēt vienu savu skaisto daļu, bet iekšpusē paturēt to otro, neglīto.

Patiesības Laikmets – Hello! Īsts ir viss cilvēks. Neviens meistars vairāk nespēs pagatavot tik spēcīgas maskas, kuras spētu noslēpt cilvēka patieso seju un sirds sastāvu..

Nav iespējams just baudu un prieku ar naidu saindētā sirdī.

Mēs apkārt redzam savus sastāvējušos iekšējos sastāvus. Viss, kas neatbilst jēdzienam – “harmonija” beidz pastāvēt. Un kā gan citādāk izbeigt vecā pastāvēšanu, kā to apzināties un izdarīt izvēli.

Nop, nav galīgi jautri...bet izeja vēl joprojām ir. Izkrāmē savu “koferi”..ja gribi nonākt tur, kur būs jādzīvo ar pilnīgi citu iekšējo sastāvu.

Kristīne Pabērza